

Η ΓΝΩΜΗ

Η ώρα της πληρωμής

Σε μια χώρα με 26% ανεργία και έξι στους δέκα νέους να μην έχουν δουλειά, ασφαλώς το δικαίωμα στην εργασία είναι ιερό. Αρκεί βεβαίως να υπάρχει κάποιος να πληρώνει, κι αυτό ισχύει και για το Δημόσιο. Ως εκ τούτου, μακάρι το ελληνικό κράτος να μπορούσε να διορίσει ένα εκατομμύριο ανέργους, να τους πλήρωνε κανονικά και όλοι να ζούσαν σε μια χώρα η οποία θα είναι ικανή να προσφέρει τα πάντα στους πολίτες της.

Δυστυχώς, όπως έχουν επισημάνει πολλοί οικονομολόγοι, οι Έλληνες ζουν σε μια πλούσια χώρα με ένα φτωχό κράτος, αφού η παραοικονομία είναι αυτή που κινεί την αγορά.

Ετσι κάθε κόμμα που διεκδικεί την εξουσία δεν θα έπρεπε σε καμιά περίπτωση να υπόσχεται διορισμούς και μετεκλογικό «βόλεμα» σε θέσεις του κρατικού μηχανισμού που δεν μπορούν να πληρωθούν. Το ίδιο λάθος έχει γίνει ουκ ολίγες φορές από τη Μεταπολίτευση κι έπειτα, με αποτέλεσμα τη διόγκωση του κράτους και την κυριαρχία του δημοσίου τομέα σε βάρος της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Οι ίδιες οι κυβερνήσεις ήταν αυτές που κατεύθυναν το εκλογικό τους ακροατήριο στη διεκδίκηση θέσεων στο Δημόσιο, αν και γνώριζαν πως είτε δύσκολα θα εκπληρώσουν τις υποσχέσεις τους είτε, αν το κάνουν, θα επιβαρύνουν σημαντικά τον κρατικό προϋπολογισμό.

Αυτό το παιχνίδι των προεκλογικών υποσχέσεων παίχτηκε ακόμη και στα χρόνια της βαθιάς κρίσης της ελληνικής οικονομίας, κυρίως δε πριν από τις εκλογές της 25ης Ιανουαρίου. Ο ΣΥΡΙΖΑ «χάιδεψε τα αφτιά» ενός μεγάλου μέρους του εκλογικού σώματος, δεσμεύτηκε για αθρόες προσλήψεις και αποκατάσταση «αδικιών», χωρίς όμως να είναι σε θέση να ικανοποιήσει τους πάντες, σε μια χώρα η οποία καταρρέει δημοσιονομικά.

Βεβαίως, η κυβέρνηση... προσπαθεί σοβαρά να εκπληρώσει κάποιες από τις υποσχέσεις της. Ανοίξε την ΕΡΤ, η οποία λειτουργεί πλέον με εκατοντάδες περισσότερους εργαζομένους, αποκατέστησε τις καθαριστήρες του υπουργείου Οικονομικών, επαναφέρει μερικές χιλιάδες διαθεσίμων.

Οι προεκλογικές δεσμεύσεις ωστόσο μοιάζουν με Λερναία Ύδρα. Ενα κεφάλι κόβεις, πολλά ακόμη υπάρχουν και η κυβέρνηση βρίσκεται αντιμέτωπη με όσα υποσχέθηκε. Καταλήψεις όπως αυτή που είναι σε εξέλιξη εδώ και μερικές εβδομάδες στον ΟΑΕΕ δείχνουν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα βρεθεί σύντομα μπροστά σε μια καταγίδα απαιτήσεων για προσλήψεις, τις οποίες δεν θα μπορέσει να εκπληρώσει.

Οχι μόνο διότι αντιδρούν οι δανειστές, που δεν θέλουν να πληρώνουν άλλο τους μισθούς των Ελλήνων, αλλά και γιατί το ελληνικό κράτος αδυνατεί να εξυπηρετήσει τις σημερινές υποχρεώσεις του, πόσο μάλλον αν προστεθούν και νέες.

Το φαινόμενο της «προεκλογικής Ελλάδας» στην οποία οι υποσχέσεις πέφτουν βροχή, χωρίς να υπολογίζονται οι επιπτώσεις, πολιτικές και οικονομικές, είναι μια από τις παθογένειες που έφεραν τη χώρα στο χείλος της καταστροφής. Με ευθύνη όλων των κομμάτων εξουσίας δημιουργήθηκε αυτό το λαϊκιστικό κίνημα των «Μαυρογαλιούρων», το οποίο δυστυχώς «εκπαίδευσε» και τους Έλληνες πολίτες στην αναζήτηση εργασίας μόνο στο... πρόθυμο Δημόσιο.

ΠΑΣΟΚ και ΝΔ πλήρωσαν τη δημιουργία του κράτους-πελάτη. Θα πάθει το ίδιο και ο ΣΥΡΙΖΑ;